127343
หน่วยสารบรรณ เลขที่ 1445
คณะแพทยศาสตร์ ร.พ.รามาธิบดี
รับครั้งที่ 1 27 กพ 2562 เวลา 11.00 น.
รับครั้งที่ 2 ..... เวลา ..... น.
รับครั้งที่ 3 ..... เวลา ..... น.

เอกสารอิเล็กทรอนิกส์

SCAN
28 ก.พ. 2562

ประกาศมหาวิทยาลัยมหิดล

เรื่อง คำนิยาม รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการ

พ.ศ.๒๕๖๒

.....

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดคำนิยาม รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการประกอบการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำที่มิใช่ข้าราชการ และอาจารย์พิเศษ

อาศัยอำนาจตามข้อ ๑๔ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ.๒๕๕๑ อธิการบดีโดยข้อเสนอแนะของคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ จึงออกประกาศไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า "ประกาศมหาวิทยาลัยมหิดล เรื่อง คำนิยาม รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการ พ.ศ.๒๕๖๒"

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ.๒๕๖๒

ข้อ ๓ คำนิยาม รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการ

๓.๑ งานวิจัย

๓.๑.๑ <u>คำนิยามของงานวิจัย</u>

ผลงานวิชาการที่เป็นงานศึกษาหรืองานค้นคว้าอย่างมีระบบ ด้วยวิธีวิทยาการวิจัยที่เป็นที่ยอมรับในสาขาวิชา และมีที่มาและวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล คำตอบ หรือข้อสรุปรวม ที่จะนำไปสู่ความก้าวหน้าทางวิชาการ (งานวิจัยพื้นฐาน) หรือการนำวิชาการนั้นมาใช้ประโยชน์ (งานวิจัยประยุกต์) หรือการพัฒนาอุปกรณ์ หรือกระบวนการใหม่ ที่เกิดประโยชน์

๓.๑.๒ <u>รูปแบบของงานวิจัย</u>

๓.๑.๒.๑ รายงานการวิจัยที่มีความครบถ้วนสมบูรณ์และชัดเจนตลอดทั้งกระบวนการวิจัย (Research Process) เช่น การกำหนดประเด็นปัญหา วัตถุประสงค์ การทำวรรณกรรมปริทัศน์ โจทย์หรือสมมติฐาน การรวบรวมข้อมูล การพิสูจน์โจทย์หรือสมมติฐาน การวิเคราะห์ข้อมูล การประมวลสรุปผลและให้ข้อเสนอแนะ การอ้างอิง และอื่นๆ แสดงให้เห็นว่าได้นำความรู้จากงานวิจัยมาตอบโจทย์และแก้ปัญหาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

๓.๑.๒.๒ บทความวิจัยที่ประมวลสรุปกระบวนการวิจัยในผลงานวิจัยนั้นให้มีความกระชับและสั้น สำหรับการนำเสนอในการประชุมทางวิชาการ หรือในวารสารทางวิชาการ

๓.๑.๒.๓ ในรูปแบบของหนังสือ หรือ Monograph ซึ่งนำงานวิจัยมาใช้ประกอบการเขียน

๓.๑.๓ <u>การเผยแพร่งานวิจัย</u>

เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังนี้

๓.๑.๓.๑ เผยแพร่ในรูปของบทความวิจัยในวารสารทางวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูลที่ ก.พ.อ. กำหนด ทั้งนี้ วารสารทางวิชาการนั้นอาจเผยแพร่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์ หรือเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์

๓.๑.๓.๒ เผยแพร่ในหนังสือรวมบทความวิจัย

๓.๑.๓.๓ นำเสนอเป็นบทความวิจัยต่อที่ประชุมทางวิชาการที่เป็นฉบับเต็มของการประชุมระดับชาติหรือระดับนานาชาติ โดยต้องมีคณะผู้ทรงคุณวุฒิหรือคณะกรรมการคัดเลือกบทความซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในวงวิชาการหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง ทำหน้าที่คัดสรรกลั่นกรอง รวมถึงตรวจสอบความถูกต้อง การใช้ภาษา และแก้ไขถ้อยคำ หรือรูปแบบการนำเสนอที่ถูกต้องก่อนการเผยแพร่ในหนังสือประมวลบทความในการประชุมทางวิชาการ (Proceedings) ซึ่งอาจอยู่ในรูปแบบหนังสือหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์และอาจเผยแพร่ก่อนหรือหลังการประชุมก็ได้ ทั้งนี้ คณะผู้ทรงคุณวุฒิ หรือคณะกรรมการคัดเลือกบทความดังกล่าวจะต้องมีผู้ทรงคุณวุฒิที่อยู่ในวงวิชาการสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องจากหลากหลายสถาบัน

๓.๑.๓.๔ เผยแพร่ในรูปของรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ พร้อมหลักฐานว่าได้เผยแพร่ไปยังวงวิชาการและวิชาชีพในสาขาวิชาและสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวาง ทั้งนี้ คณะผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) จะต้องไม่ใช่คณะกรมการตรวจรับทุนหรือตรวจรับงานจ้างเพื่อให้งานวิจัยนั้นเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือข้อกำหนดของสัญญาจ้างเท่านั้น

๓.๑.๓.๕ เผยแพร่ในรูปของหนังสือ หรือ Monograph พร้อมหลักฐานว่าได้เผยแพร่ไปยังวงวิชาการและวิชาชีพในสาขาวิชาและสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวาง

เมื่อได้เผยแพร่ "งานวิจัย" ตามลักษณะข้างต้นแล้ว การนำ "งานวิจัย" นั้น มาแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มเติมส่วนใดส่วนหนึ่งเพื่อนำมาเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการและให้มีการประเมินคุณภาพ "งานวิจัย" นั้นอีกครั้งหนึ่งจะกระทำไม่ได้

๓.๑.๔ <u>ลักษณะคุณภาพของงานวิจัย</u>

ระดับดี มีลักษณะตามข้อ (๑) - (๔)

ระดับดีมาก มีลักษณะตามข้อ (๑) - (๖)

ระดับดีเด่น มีลักษณะตามข้อ (๑) - (๖) และอีกจำนวน ๒ ข้อในข้อใดข้อหนึ่งของข้อ (๗) - (๑๑)

ลักษณะที่แสดงคุณภาพของงานวิจัย

(๑) งานวิจัยถูกต้องตามหลักจริยธรรมการวิจัย

(๒) งานวิจัยที่มีกระบวนการวิจัยถูกต้องตามระเบียบวิธีการวิจัย (มีวัตถุประสงค์ สมมุติฐาน ขั้นตอนการวิจัย สรุป อภิปราย)

(๓) มีการนำเสนอ เรียบเรียง เชื่อมโยง สรุป และอ้างอิงอย่างชัดเจน

(๔) แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือสามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นประโยชน์ได้

(๕) มีการวิเคราะห์และนำเสนอผลเป็นความรู้ใหม่ที่ลึกซึ้งกว่างานเดิมที่เคยมีผู้ศึกษาแล้ว

(๖) ใช้เป็นแหล่งอ้างอิง หรือนำไปปฏิบัติได้ เป็นประโยชน์ด้านวิชาการอย่างกว้างขวาง หรือสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแพร่หลาย

(๗) ตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติ Q1

(๘) เป็นงานริเริ่มบุกเบิกทางวิชาการที่มีการสังเคราะห์อย่างลึกซึ้ง และนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ใหม่ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

(๙) แสดงถึงการนำไปใช้ประโยชน์ในแนวทางหรือรูปแบบใหม่ ๆ ที่มีผลกระทบ (Impact) อย่างชัดเจน

(๑๐) เป็นที่ยอมรับและได้รับการอ้างอิงถึงอย่างกว้างขวางในวงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในระดับชาติ

(๑๑) เป็นที่ยอมรับและได้รับการอ้างอิงถึงอย่างกว้างขวางในวงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในระดับนานาชาติ

๓.๒ ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นมี ๑๐ ประเภท ดังนี้

๓.๒.๑ ผลงานวิชาการเพื่ออุตสาหกรรม

๓.๒.๑.๑ <u>คำนิยามของผลงานวิชาการเพื่ออุตสาหกรรม</u>

ผลงานวิชาการที่เป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมที่มีห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ส่วนใหญ่อยู่ภายในประเทศ เป็นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นเพื่อตอบสนองต่อการพัฒนาหรือการแก้ปัญหาของอุตสาหกรรม

๓.๒.๑.๒ <u>รูปแบบของผลงานวิชาการเพื่ออุตสาหกรรม</u>

จัดทำเป็นเอกสาร โดยมีคำอธิบายอย่างชัดเจนประกอบผลงานเพื่อชี้ให้เห็นว่าเป็นผลงานที่ทำให้เกิดการพัฒนาเป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรม มีความเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นและเกิดความก้าวหน้าทางวิชาการในประเด็นต่อไปนี้

(๑) ข้อมูลของสถานการณ์ปัญหาก่อนการดำเนินการ

(๒) หลักฐานการมีส่วนร่วมและการยอมรับของผู้ใช้

(๓) คำอธิบายกระบวนการแก้ปัญหาทางอุตสาหกรรม (Solution Method)

(๔) คำอธิบายถึงความรู้ความเชี่ยวชาญที่ใช้ และการนำเทคโนโลยีอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องมาใช้

(๕) คำอธิบายถึงความรู้หรือองค์ความรู้ใหม่ที่เกิดขึ้นภายหลังเสร็จสิ้นการวิจัย

(๖) คำอธิบายถึงผลลัพธ์หรือผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อผู้ใช้หรือต่อบางส่วนของห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ของอุตสาหกรรมนั้น หรือต่อทั้งวงการอุตสาหกรรมนั้น

(๗) คำอธิบายถึงวิธี และคุณภาพ/ประสิทธิภาพ ในการนำกลับมาใช้ในการเรียนการสอนเช่น การเขียนตำรา หรือการปรับปรุงเนื้อหาในรายวิชาที่สอน หรือใช้เป็นหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือปัญหาพิเศษของนักศึกษา

๓.๒.๑.๓ <u>การเผยแพร่ของผลงานวิชาการเพื่ออุตสาหกรรม</u>

เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังนี้

(๑) บทความวิจัยในวารสารทางวิชาการ หนังสือรวมบทความวิชาการหรือการประชุมทางวิชาการที่มีหนังสือประมวลบทความ (Proceedings) และมีการประเมินโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องจากหลากหลายสถาบัน ซึ่งอาจอยู่ในรูปแบบหนังสือหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และอาจเผยแพร่ก่อนหรือหลังการประชุมก็ได้ ทั้งนี้ บทความดังกล่าวจะต้องมีผู้แต่งร่วมเป็นบุคลากรจากอุตสาหกรรม หรือหากไม่มีจะต้องมีเอกสารยืนยันการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยดังกล่าวโดยอุตสาหกรรม เช่น สัญญาร่วมทุนวิจัย หรือหลักฐานเชิงประจักษ์ในการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

(๒) รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ที่มีเนื้อหาหรือมีเอกสารประกอบที่มีเนื้อหาตามรูปแบบของผลงานวิชาการเพื่ออุตสาหกรรม และมีการประเมินโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องจากหลากหลายสถาบัน

(๓) เอกสารแสดงทรัพย์สินทางปัญญาที่เกิดจากผลงานดังกล่าว เช่น สิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร ข้อตกลงอนุญาตให้ใช้สิทธิ (Licensing Agreement) โดยมีเอกสารประกอบที่มีเนื้อหาตามรูปแบบของผลงานวิชาการเพื่ออุตสาหกรรม

(๔) รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ที่ไม่ได้รับอนุญาตให้เปิดเผย โดยมีเนื้อหาหรือมีเอกสารประกอบที่มีเนื้อหาตามรูปแบบของผลงานวิชาการเพื่ออุตสาหกรรม และต้องมีหลักฐานแสดงเหตุผลที่ไม่สามารถเปิดเผยต่อสาธารณะได้ แต่มีหลักฐานรองรับว่าได้นำไปใช้ประโยชน์แล้ว

(๕) รายงานการประเมินจากหน่วยงานภายนอกที่แสดงถึงผลกระทบที่เกิดจากการวิจัยหรือกิจกรรมทางวิชาการที่เชื่อมโยงกับภาคอุตสาหกรรม โดยผู้ขอตำแหน่งต้องจัดทำเอกสารประกอบที่มีเนื้อหาตามรูปแบบของผลงานวิชาการเพื่ออุตสาหกรรม

๓.๒.๑.๔ <u>ลักษณะคุณภาพของผลงานวิชาการเพื่ออุตสาหกรรม</u>

ระดับดี มีการรวบรวมข้อมูลและสารสนเทศที่ชัดเจน มีการระบุปัญหาหรือความต้องการโดยการมีส่วนร่วมของอุตสาหกรรมกลุ่มเป้าหมาย มีการวิเคราะห์หรือสังเคราะห์ความรู้ที่สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น หรือทำความเข้าใจสถานการณ์ จนมีแนวโน้มทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นอย่างเป็นที่ประจักษ์ หรือมีแนวโน้มก่อให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมนั้น

ระดับดีมาก ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดี และต้องสามารถนำไปใช้เป็นตัวอย่างในการแก้ปัญหาหรือทำความเข้าใจสถานการณ์ จนเกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นอย่างเป็นที่ประจักษ์ หรือก่อให้เกิดการพัฒนาให้กับอุตสาหกรรมอื่นได้ หรือก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบายในวงกว้างในระดับจังหวัดหรือประเทศอย่างเป็นรูปธรรม

ระดับดีเด่น ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก และต้องส่งผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมหรือแวดวงวิชาการอย่างกว้างขวางอย่างมีนัยสำคัญ เป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ หรือได้รับรางวัลจากองค์กรที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ

<u>หมายเหตุ</u> แนวทางการประเมินผลงานวิชาการสู่ภาคอุตสาหกรรม ให้คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการประเมินผลงานทางวิชาการโดยใช้แนวทางในการประเมินดังนี้

(๑) ประเมินจากเอกสารและหลักฐานประกอบการเสนอผลงาน

(๒) ประเมินจากหลักฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ข้อมูลจากอุตสาหกรรม การสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้อง หรือสารสนเทศจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

(๓) นอกจากการประเมินเอกสารและหลักฐานตามข้อ (๑) และข้อ (๒) แล้ว อาจประเมินจากการตรวจสอบสภาพจริงในอุตสาหกรรมร่วมด้วย ซึ่งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจะตรวจสอบด้วยตนเองหรือแต่งตั้งผู้แทนให้ไปตรวจสอบแทนก็ได้

๓.๒.๒ ผลงานวิชาการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและการเรียนรู้

๓.๒.๒.๑ <u>คำนิยามของผลงานวิชาการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและการเรียนรู้</u>

ผลงานวิชาการซึ่งอาจดำเนินงานในรูปแบบการศึกษาหรือการวิจัยเชิงทดลองหรือการวิจัยและพัฒนามีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมพัฒนาคุณลักษณ์ที่พึงประสงค์ หรือแก้ไขปัญหาด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน องค์ประกอบของผลงานประกอบด้วยคำอธิบายหรือข้อมูลหลักฐานสำคัญ ได้แก่ (๑) สภาพปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน (๒) แนวคิด ทฤษฎี หลักการและเหตุผล หรือความเชื่อที่ผู้สอนใช้ในการออกแบบการเรียนการสอนที่เป็นนวัตกรรม เพื่อส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนหรือแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ทั้งนี้ นวัตกรรมดังกล่าวอาจเป็นรูปแบบใหม่ของการสอนหรือเป็นการสอนแนวใหม่ หรือเป็นงานประดิษฐ์คิดค้นที่พัฒนาขึ้นใหม่ หรือปรับประยุกต์จากของเดิมอย่างเห็นได้ชัด เช่น เป็นบทเรียนแบบใหม่ กิจกรรมใหม่หรือเทคนิคใหม่ในการจัดการเรียนการสอน สื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน และ (๓) กระบวนการและผลลัพธ์ในการนำนวัตกรรมนั้นไปทดลองใช้กับผู้เรียนในสถานการณ์จริง แสดงผลในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยมีข้อมูลหลักฐานรับรองว่าได้เกิดการเปลี่ยนแปลงในผู้เรียนในทิศทางที่พึงประสงค์ก่อให้เกิดการเรียนรู้ทั้งในผู้เรียนและผู้สอน

๓.๒.๒.๒ <u>รูปแบบของผลงานวิชาการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและการเรียนรู้</u>

(๑) ผลงานวิชาการในรูปของรายงานผลการศึกษา บทความวิจัย หรือ

(๒) ผลผลิตจากการศึกษาที่เป็นบทเรียน กิจกรรม สื่อการเรียนการสอน โดยมีการอธิบายแนวคิดในการพัฒนาและผลการใช้กับผู้เรียนประกอบด้วย อาจจัดทำเป็นเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์

๓.๒.๒.๓ <u>การเผยแพร่ของผลงานวิชาการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและการเรียนรู้</u>

เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังนี้

(๑) เผยแพร่เป็นรายงานการศึกษาฉบับสมบูรณ์ และมีการประเมินคุณภาพโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิและมีหลักฐานการเผยแพร่ผลงานไปยังวงวิชาการและวิชาชีพในสาขาวิชาและสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

(๒) เผยแพร่ในหนังสือรวมบทความที่มีการบรรณาธิการโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนาการเรียนการสอน และมีการประเมินคุณภาพ

(๓) เผยแพร่ในรูปของบทความวิจัยในวารสารทางวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูลที่ ก.พ.อ. กำหนด ทั้งนี้วารสารทางวิชาการนั้นอาจเผยแพร่เป็นรูปเล่ม สิ่งพิมพ์ หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์

(๔) เผยแพร่ในรูปของบทความวิจัยต่อที่ประชุมทางวิชาการระดับชาติหรือระดับนานาชาติที่มีการบรรณาธิการโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิจากหลากหลายสถาบัน

(๕) เผยแพร่ในรูปของผลผลิตของงานการศึกษาแบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยมีคำอธิบายแนวคิดการพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอน วิธีการใช้ และผลที่เกิดกับผู้เรียน

๓.๒.๒.๔ ลักษณะคุณภาพของผลงานวิชาการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและการเรียนรู้

ระดับดี (๑) แนวคิดการออกแบบนวัตกรรมการเรียนการสอนเป็นงานริเริ่มสร้างสรรค์ที่ปรับจากแนวคิดเดิมหรือเป็นแนวคิดใหม่

(๒) มีข้อมูลหลักฐานชัดเจนว่าผลงานการศึกษาที่พัฒนาขึ้นนำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้หรือคุณลักษณะของผู้เรียนที่พึงประสงค์ได้จริง

ระดับดีมาก (๑) มีคุณลักษณะเหมือนระดับดี และ

(๒) มีข้อมูลหลักฐานชัดเจนว่าผลงานการศึกษาสามารถนำไปใช้ประโยชน์กับการพัฒนาผู้เรียนกลุ่มอื่นได้

(๓) ผลงานได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่เกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนที่มี Impact Factor

ระดับดีเด่น (๑) มีคุณลักษณะเหมือนระดับดีมาก และ

(๒) ผลงานได้รับรางวัลหรือการยกย่องด้านการพัฒนาการเรียนการสอน/งานการศึกษา หรืองานประดิษฐ์คิดค้นในระดับชาติและ/หรือระดับนานาชาติ

๓.๒.๓ ผลงานวิชาการเพื่อพัฒนานโยบายสาธารณะ

๓.๒.๓.๑ คำนิยามของผลงานวิชาการเพื่อพัฒนานโยบายสาธารณะ

เป็นผลงานที่เกิดจากการศึกษาวิจัย หรือวิเคราะห์ สังเคราะห์ทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครอง สิ่งแวดล้อม หรือด้านวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ หรือทางวิชาการด้านอื่น อันนำไปสู่ข้อเสนอนโยบายสาธารณะใหม่ หรือข้อเสนอแนะเชิงความคิด หรือเชิงประจักษ์เกี่ยวกับนโยบายสาธารณะหรือการนำนโยบายนั้นไปปฏิบัติ เพื่อให้ภาครัฐนำไปใช้กำหนดนโยบาย กฎหมาย แผน คำสั่ง หรือมาตราการอื่นใด ทั้งนี้เพื่อแก้ปัญหาที่มีอยู่หรือพัฒนาให้เกิดผลดีต่อสาธารณะไม่ว่าระดับชาติ ท้องถิ่น หรือนานาชาติ

๓.๒.๓.๒ รูปแบบของผลงานวิชาการเพื่อพัฒนานโยบายสาธารณะ

จัดทำเป็นเอกสาร โดยมีคำอธิบายทางวิชาการ ประกอบด้วยการวิเคราะห์สังเคราะห์สภาพปัญหาทางเศรษฐกิจสังคม การเมืองการปกครอง สิ่งแวดล้อม หรือด้านอื่นที่ต้องการแก้ไข โดยมีเหตุผลหลักฐานและข้อมูลสนับสนุนแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวตามหลักวิชาการ ทั้งนี้โดยมีนโยบาย ร่างกฎหมาย ร่างกฎ แผน คำสั่ง หรือมาตรการอื่นใด เป็นผลผลิต (Output) รวมทั้งมีการคาดการผลลัพธ์ (Outcome) และผลกระทบ (Impact) ต่อสังคมในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ หรือระดับนานาชาติด้วย

๓.๒.๓.๓ การเผยแพร่ของผลงานวิชาการเพื่อพัฒนานโยบายสาธารณะ

เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังนี้

(๑) ได้มีการนำเสนอนโยบาย กฎหมาย แผน คำสั่ง หรือมาตรการอื่นใด พร้อมคำอธิบายต่อผู้มีส่วนได้เสีย และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในนโยบายสาธารณะนั้นๆ ทั้งได้มีการนำไปสู่การพิจารณาหรือดำเนินการโดยผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้อง

(๒) ได้มีการเผยแพร่นโยบายสาธารณะนั้นไปยังผู้เกี่ยวข้อง

๓.๒.๓.๔ ลักษณะคุณภาพของผลงานวิชาการเพื่อพัฒนานโยบายสาธารณะ

ระดับดี เป็นผลงานที่แสดงการวิเคราะห์ สังเคราะห์ที่มีหลักฐานข้อมูลหรือเหตุผลสนับสนุน ซึ่งแสดงความก้าวหน้าทางวิชาการ

ระดับดีมาก เป็นเกณฑ์เดียวกับระดับดีแต่ต้องเป็นข้อเสนอใหม่ที่ครอบคลุมการแก้ปัญหา หรือพัฒนาที่กว้างขวางกว่าข้อเสนอเดิม โดยต้องมีร่างกฎหมาย ร่างนโยบาย ร่างแผน ฯลฯ ที่มีคุณภาพระดับดีมาก และมีการอ้างอิงโดยผู้เกี่ยวข้อง

ระดับดีเด่น เป็นเกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก และต้องได้รับการอ้างอิงอภิปรายอย่างกว้างขวางในสังคม หรือได้รับการนำไปใช้โดยผู้รับผิดชอบในนโยบายสาธารณะนั้น และเกิดประโยชน์

๓.๒.๔ กรณีศึกษา (Case Study)

๓.๒.๔.๑ คำนิยามของกรณีศึกษา (Case Study)

งานเขียนที่เกิดจากการศึกษาบุคคลหรือสถาบัน (หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน รัฐบาล ฯลฯ) ศึกษาเหตุการณ์ การบริหารจัดการ คดี หรือกรณีที่เกิดขึ้นจริงมาจัดทำเป็นกรณีศึกษาเพื่อใช้ในการสอน (Teaching Case Study) โดยเป็นการรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ตามหลักวิชาการถึงสาเหตุของปัญหาและปัจจัยอื่นๆ นำมาประกอบการตัดสินใจและกำหนดทางเลือกในการแก้ปัญหาตามหลักวิชาการ หรือทำข้อเสนอในการพัฒนาองค์กร หรือเพื่อให้เกิดความเข้าใจในพฤติกรรมของบุคคลหรือพฤติกรรมขององค์กร เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์หาเหตุผลและแนวทางในการตัดสินใจตามหลักวิชาการ หรือเพื่อวิเคราะห์ข้อเท็จจริงและการใช้ดุลพินิจตัดสินในคดีนั้น ๆ

๓.๒.๔.๒ รูปแบบของกรณีศึกษา (Case Study)

เอกสารที่ตีพิมพ์หรือเป็นสิ่งพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ ประกอบด้วยคู่มือการสอน (Teaching Notes) และใช้ประกอบการเรียนการสอนมาแล้ว มีองค์ประกอบครบถ้วน คือ บทนำ เนื้อหา และบทส่งท้าย

๓.๒.๔.๓ การเผยแพร่ของกรณีศึกษา (Case Study)

เผยแพรในลักษณะของสิ่งตีพิมพ์หรือสิ่งพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ หรือเผยแพร่ในหนังสือ หรือแหล่งรวบรวมกรณีศึกษาที่มีการบรรณาธิการโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคุณภาพ

๓.๒.๔.๔ ลักษณะคุณภาพของกรณีศึกษา (Case Study)

ระดับดี (๑) เป็นกรณีศึกษาที่มีองค์ประกอบครบถ้วน คือ บทนำ เนื้อหา บทส่งท้าย รายละเอียดข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เช่น ตาราง และรูปภาพ

(๒) เป็นกรณีศึกษาที่มีเนื้อหาและการนำเสนอที่ชัดเจนเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา

ระดับดีมาก ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดี และต้องเป็นกรณีศึกษาที่มีการเสนอเนื้อหาและการวิเคราะห์ที่ทันต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ เป็นประโยชน์ด้านวิชาการอย่างกว้างขวาง หรือสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างแพร่หลาย

ระดับดีเด่น ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก และต้อง

(๑) เป็นกรณีศึกษาที่บุกเบิกทางวิชาการ นำเสนอ

ปัญหาหรือประเด็นที่ไม่เคยมีผู้ศึกษามาก่อน มีการสังเคราะห์ข้อมูลอย่างลึกซึ้ง และสร้างความรู้ใหม่ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ทำให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างชัดเจน

(๒) เป็นกรณีศึกษาที่กระตุ้นให้เกิดความคิดและค้นคว้าในวงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในระดับชาติหรือนานาชาติ

๓.๒.๕ งานแปล

๓.๒.๕.๑ <u>คำนิยามของงานแปล</u>

งานแปลจากตัวงานต้นแบบที่เป็นงานวรรณกรรม หรืองานด้านปรัชญา หรือประวัติศาสตร์ หรือวิทยาการสาขาอื่นบางสาขาวิชาที่มีความสำคัญและทรงคุณค่าในสาขานั้นๆ ซึ่งเมื่อนำมาแปลแล้วจะเป็นการเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการที่ประจักษ์ชัด เป็นการแปลจากภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทย หรือแปลจากภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ หรือแปลจากภาษาต่างประเทศหนึ่งเป็นภาษาต่างประเทศอีกภาษาหนึ่ง

๓.๒.๕.๒ <u>การเผยแพร่ของงานแปล</u>

เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังนี้

(๑) การเผยแพร่ด้วยวิธีการพิมพ์

(๒) การเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ เช่น การเผยแพร่ในรูปของซีดีรอม ฯลฯ

การเผยแพร่ดังกล่าวจะต้องเป็นไปอย่างกว้างขวางมากกว่าการใช้ในการเรียนการสอนวิชาต่างๆ ในหลักสูตร ซึ่งจำนวนพิมพ์เป็นดัชนีหนึ่งที่อาจแสดงการเผยแพร่อย่างกว้างขวางได้ แต่อาจใช้ดัชนีอื่นวัดความกว้างขวางในการเผยแพร่ได้เช่นกัน

ทั้งนี้ต้องได้รับการตรวจสอบและรับรองการเผยแพร่จากคณะกรรมการส่วนงานและ/หรือสถาบันทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชา และต้องเผยแพร่สู่สาธารณชนมาแล้วไม่น้อยกว่า ๔ เดือน

กรณีที่อยู่ในระหว่างกระบวนการพิจารณา หากคณะผู้ทรงคุณวุฒิมีมติให้ปรับปรุงงานแปลซึ่งอยู่ในวิสัยที่สามารถปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นได้ ทั้งนี้ เมื่อได้แก้ไขปรับปรุงงานแปลดังกล่าวเรียบร้อยแล้วให้เสนอคณะผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา โดยไม่ต้องนำงานแปลดังกล่าวไปเผยแพร่ใหม่อีกครั้ง

กรณีที่ได้มีการพิจารณาประเมินคุณภาพของงานแปลแล้วไม่อยู่ในเกณฑ์ที่คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการกำหนด การนำงานแปลนั้นไปแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มเติมเนื้อหาในงานแปลเพื่อนำมาเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการครั้งใหม่ สามารถกระทำได้ แต่ให้มีการประเมินคุณภาพงานแปลที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขนั้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง

๓.๒.๕.๓ <u>ลักษณะคุณภาพของงานแปล</u>

ระดับดี เป็นการถ่ายทอดเนื้อหาจากต้นฉบับเดิมได้สมบูรณ์ พร้อมทั้งมีบทนำของผู้แปลที่ให้ข้อมูลครบถ้วนเกี่ยวกับเอกสารที่แปล

ระดับดีมาก ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดี และต้องมีการใช้ภาษาที่สละสลวยและอ่านเข้าใจง่าย

ระดับดีเด่น ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก และต้องมีบทนำเชิงวิเคราะห์ที่แสดงความรู้ความเข้าใจของผู้แปลในเรื่องนั้นๆ และเรื่องอื่นที่เกี่ยวข้องกัน หรือมีการค้นคว้าเพิ่มเติมของผู้แปลใส่ไว้ในบทนำ หรือในเชิงอรรถ แล้วแต่กรณี

<u>สำหรับสาขาวิชาทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ให้ใช้ลักษณะคุณภาพดังนี้</u>

ระดับดี เป็นงานแปลที่แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจในตัวบทแบบแผนทางความคิดหรือวัฒนธรรมต้นกำเนิด และบ่งชี้ความสามารถในการสื่อความหมายได้อย่างดี มีการศึกษาวิเคราะห์และตีความทั้งตัวบทและบริบทของตัวงานในลักษณะที่เทียบได้กับงานวิจัย มีการให้อรรถาธิบายเชิงวิชาการในรูปแบบต่างๆ อันเหมาะสมทั้งในระดับจุลภาคและมหภาค

ระดับดีมาก เป็นงานแปลที่แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจอันลึกซึ้งในตัวบทแบบแผนทางความคิดหรือวัฒนธรรมต้นกำเนิดและบ่งชี้ถึงความสามารถในการสื่อความหมายในระดับสูงมาก มีการศึกษาวิเคราะห์และตีความทั้งตัวบทและบริบทของตัวงานอย่างละเอียดลึกซึ้งในลักษณะที่เทียบได้กับงานวิจัยของผู้สันทัดกรณี มีการให้อรรถาธิบายเชิงวิชาการในรูปแบบต่างๆ อันเหมาะสมทั้งในระดับจุลภาคและมหภาค

ระดับดีเด่น ให้ข้อสรุปของวิธีการแปลและทฤษฎีการแปล ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก โดยมีข้อกำหนดเพิ่มเติมดังนี้

(๑) เป็นงานที่แปลมาจากต้นแบบที่มีความสำคัญในระดับที่มีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางวิชาการ

(๒) เป็นงานที่แปลอยู่ในระดับที่พึงยึดถือเป็นแบบฉบับได้

(๓) มีการให้ข้อสรุปของวิธีการแปลและทฤษฎีการแปลที่มีลักษณะเป็นการบุกเบิกทางวิชาการ

๓.๒.๖ พจนานุกรม (Dictionary) สารานุกรม (Encyclopedia) นามานุกรม (Directory) และงานวิชาการอื่นในลักษณะเดียวกัน

๓.๒.๖.๑ <u>คำนิยามของพจนานุกรม (Dictionary) สารานุกรม (Encyclopedia) นามานุกรม (Directory) และงานวิชาการอื่นในลักษณะเดียวกัน</u>

งานอ้างอิงที่อธิบาย และให้ข้อมูลเกี่ยวกับคำ หรือหัวข้อ หรือหน่วยย่อยในลักษณะอื่นๆ อันเป็นผลของการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ และมีหลักวิชา รวมทั้งแสดงสถานะล่าสุดทางวิชาการ (State of The Art) ของสาขาวิชาเป็นการรวบรวมคำ หรือหัวข้อ หรือหน่วยย่อย จัดระบบอ้างอิง โดยเป็นงานของนักวิชาการคนเดียว มีคำนำที่ชี้แจงหลักการ หลักวิชา หรือทฤษฎีที่นำมาใช้ รวมทั้งอธิบายวิธีการใช้ และมีบรรณานุกรมรวมหรือบรรณานุกรมแยกส่วนตามหน่วยย่อย รวมทั้งดัชนีค้นคำ ในกรณีที่จำเป็น

๓.๒.๖.๒ <u>การเผยแพร่ของพจนานุกรม (Dictionary) สารานุกรม (Encyclopedia) นามานุกรม (Directory) และงานวิชาการอื่นในลักษณะเดียวกัน</u>

เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังนี้

(๑) การเผยแพร่ด้วยวิธีการพิมพ์

(๒) การเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์

ทั้งนี้ต้องได้รับการเผยแพร่สู่สาธารณชนอย่างกว้างขวางมาแล้วไม่น้อยกว่า ๔ เดือน

๓.๒.๖.๓ ลักษณะคุณภาพของพจนานุกรม (Dictionary) สารานุกรม (Encyclopedia) นามานุกรม (Directory) และงานวิชาการอื่นในลักษณะเดียวกัน

ระดับดี เป็นงานอ้างอิงที่ให้ความรู้พื้นฐานอันถูกต้องและทันสมัย ครอบคลุมเนื้อหาที่กว้างขวางตามที่ยอมรับกันในวงวิชาการ

ระดับดีมาก ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดี และต้องมีการให้ข้อมูลและทัศนะที่ชี้ให้เห็นถึงวิวัฒนาการของศัพท์ หัวข้อ หรือหน่วยย่อยและ/หรือสาขาวิชานั้นๆ

ระดับดีเด่น ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก และต้องมีการชี้ทางให้ผู้อ่านหรือผู้ใช้เกิดความคิดเชิงวิพากษ์และ/หรือเกิดความสนใจที่จะศึกษาค้นคว้าต่อไป

๓.๒.๗ ผลงานสร้างสรรค์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๓.๒.๗.๑ คำนิยามของผลงานสร้างสรรค์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ผลงานวิชาการที่เป็นการประดิษฐ์คิดค้นเครื่องมือ เครื่องทุ่นแรง ผลงานการสร้างสรรค์พืชหรือสัตว์พันธุ์ใหม่ หรือจุลินทรีย์ที่มีคุณสมบัติพิเศษสำหรับการใช้ประโยชน์เฉพาะด้าน วัคซีน ผลิตภัณฑ์หรือสิ่งประดิษฐ์อื่นๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งพัฒนาขึ้นจากการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีโดยวิธีวิทยาที่เป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ

๓.๒.๗.๒ รูปแบบของผลงานสร้างสรรค์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ผลงานสร้างสรรค์พร้อมด้วยสิ่งตีพิมพ์หรือเอกสารทางวิชาการที่แสดงถึงแนวคิดในการวิจัยค้นคว้าและพัฒนางานนั้นๆ กระบวนการในการวิจัยและพัฒนา ผลการทดสอบคุณสมบัติต่างๆ ทั้งที่เป็นคุณสมบัติพื้นฐานและคุณสมบัติพิเศษที่เป็นข้อเด่น ผลการทดสอบในสภาพของการนำไปใช้จริงในสภาพที่เหมาะสม และศักยภาพของผลกระทบจากการนำไปใช้ในแง่เศรษฐกิจหรือสังคม

๓.๒.๗.๓ การเผยแพร่ของผลงานสร้างสรรค์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังนี้

(๑) การจัดนิทรรศการ การจัดแสดง การจัดแสดง การแสดงสาธารณะ การบันทึกภาพ การบันทึกเสียง ภาพถ่าย แถบบันทึกภาพ

(๒) เอกสารประกอบ ต้องพิมพ์เผยแพร่ หรือเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ทั้งนี้ต้องได้รับการเผยแพร่สู่สาธารณชนอย่างกว้างขวางมาแล้วไม่น้อยกว่า ๔ เดือน

๓.๒.๗.๔ ลักษณะคุณภาพของผลงานสร้างสรรค์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ระดับดี เป็นผลงานที่แสดงให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์ซึ่งต้องใช้ความรู้เชิงวิชาการ มีผลการทดสอบตามหลักวิชาการที่ชัดเจน เชื่อถือได้ และการนำผลงานนั้นไปใช้มีศักยภาพในการส่งผลกระทบทางเศรษฐกิจหรือทางสังคมในระดับปานกลาง

ระดับดีมาก เป็นผลงานที่แสดงให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์ซึ่งต้องใช้ความรู้เชิงวิชาการมากขึ้น มีผลการทดสอบตามหลักวิชาการที่ชัดเจน เชื่อถือได้ และการนำผลงานนั้นไปใช้มีศักยภาพในการส่งผลกระทบทางเศรษฐกิจหรือทางสังคมในระดับสูง

ระดับดีเด่น เป็นผลงานที่แสดงให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์ซึ่งต้องใช้ความรู้เชิงวิชาการที่ลึกซึ้ง มีผลการทดสอบตามหลักวิชาการที่ชัดเจน เชื่อถือได้ ผลงานมีคุณสมบัติโดดเด่น และมีศักยภาพสูงในการนำไปใช้ประโยชน์ หรือก่อให้เกิดการใช้ประโยชน์ในแนวทางหรือรูปแบบใหม่ๆ ที่จะมีผลกระทบทางเศรษฐกิจหรือทางสังคมระดับสูง

๓.๒.๘ ผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ

๓.๒.๘.๑ <u>คำนิยามของผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ</u>

ผลงานหรือชุดของผลงานสร้างสรรค์ที่แสดงให้เห็นถึงคุณค่าทางสุนทรียะ ปรัชญา จริยธรรม หรือเป็นงานที่สะท้อนสังคม แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการสร้างสรรค์ของเจ้าของผลงาน มีการนำเสนอพร้อมคำอธิบายอันกอปรด้วยหลักวิชาที่เอื้อต่อการสร้างความรู้ความเข้าใจในความหมายและคุณค่าของงาน เช่น ผลงานสร้างสรรค์ด้านวรรณกรรม ด้านศิลปะการแสดง ด้านดนตรี ด้านสถาปัตยกรรม การออกแบบ จิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ และศิลปะด้านอื่นๆ

๓.๒.๘.๒ <u>รูปแบบของผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ</u>

งานสร้างสรรค์ พร้อมบทวิเคราะห์ที่อธิบายหลักการ หลักวิชา และ/หรือ ความคิดเชิงทฤษฎี รวมทั้งกระบวนการและ/หรือเทคนิคในการสร้างงาน มีการให้ข้อมูลและข้อวินิจฉัยที่เอื้อให้เกิดการตีความและการประเมินคุณค่าในหมู่ของผู้รับงาน

๓.๒.๘.๓ <u>การเผยแพร่ของผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ</u>

เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ดังนี้

(๑) วรรณกรรมต้นแบบ และเอกสารประกอบ ต้องพิมพ์เผยแพร่ หรือเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์

(๒) การจัดนิทรรศการ การจัดแสดง การจัดการแสดง การแสดงสาธารณะ การบันทึกภาพ การบันทึกเสียง ภาพถ่าย แถบบันทึกภาพ

ทั้งนี้ต้องได้รับการเผยแพร่สู่สาธารณชนอย่างกว้างขวางมาแล้วไม่น้อยกว่า ๔ เดือน

๓.๒.๘.๔ <u>ลักษณะคุณภาพของผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ</u>

ระดับดี เป็นผลงานที่มีคุณค่าทางศิลปะ โดยที่ผู้ประพันธ์สามารถอธิบายหลักการและกระบวนการสร้างสรรค์ที่สื่อความกับผู้รับได้เป็นอย่างดี

ระดับดีมาก ในเกณฑ์เดียวกับระดับดี และเป็นตัวอย่างอันดีที่ยังประโยชน์เด่นชัดต่อวรรณกรรมศึกษา วิชาการด้านการเขียนสร้างสรรค์ (Creative Writing) และการศึกษาศิลปะแขนงนั้นๆ

ระดับดีเด่น ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก และต้องเป็นงานที่สร้างมิติใหม่ในด้านการสร้างสรรค์ สุนทรียศาสตร์ วรรณกรรมศึกษา การเขียนสร้างสรรค์ (Creative Writing) และการศึกษาศิลปะ

๓.๒.๙ สิทธิบัตร (Patent)

๓.๒.๙.๑ <u>คำนิยามของสิทธิบัตร</u> (Patent)

สิทธิบัตรตามกฎหมายว่าด้วยสิทธิบัตร

๓.๒.๙.๒ รูปแบบของสิทธิบัตร (Patent)

อาจจัดทำได้หลายรูปแบบ ทั้งที่เป็นแบบรูปเล่ม หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์

(๑) มีบทวิเคราะห์ที่อธิบาย/ชี้แจงโดยชัดเจนประกอบผลงาน เพื่อชี้ให้เห็นว่าเป็นผลงานที่ทำให้เกิดการพัฒนาและความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือเสริมสร้างความรู้หรือก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสาขาวิชาหนึ่งๆ หรือหลายสาขาวิชาได้อย่างไร ในแง่ใด

(๒) ต้องผ่านการพิสูจน์ หรือแสดงหลักฐานเป็นรายละเอียดให้ครบถ้วนที่แสดงให้เห็นถึงคุณค่าของผลงานด้วย

๓.๒.๙.๓ การเผยแพร่ของสิทธิบัตร (Patent)

มีหลักฐานการนำสิทธิบัตรไปใช้หรือประยุกต์ใช้อย่างแพร่หลายในวงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ต้องเผยแพร่สู่สาธารณชนมาแล้วไม่น้อยกว่า ๔ เดือน

๓.๒.๙.๔ ลักษณะคุณภาพของสิทธิบัตร (Patent)

ระดับดี เป็นสิทธิบัตรที่ได้รับการขึ้นทะเบียนและพิสูจน์ได้ว่ามีผู้นำไปวิจัยหรือพัฒนาต่อยอด

ระดับดีมาก เป็นสิทธิบัตรที่ได้รับการขึ้นทะเบียนและพิสูจน์ได้ว่ามีผู้นำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ระดับชาติ

ระดับดีเด่น เป็นสิทธิบัตรที่ได้รับการขึ้นทะเบียนแล้วและพิสูจน์ได้ว่ามีผู้นำไปใช้ประโยชน์ในระดับนานาชาติ และมีหลักฐานว่าได้นำไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์หรือเชิงสาธารณประโยชน์อย่างกว้างขวาง

๓.๒.๑๐ ซอฟต์แวร์ (Software)

๓.๒.๑๐.๑ คำนิยามของซอฟต์แวร์ (Software)

โปรแกรมคอมพิวเตอร์ตามความหมายของกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์ ซึ่งเป็นผลงานที่ได้รับจากการวิจัย หรือการประดิษฐ์คิดค้นใหม่ หรือการสร้างองค์ความรู้ใหม่ ที่มีหลักวิชาอันสามารถอธิบายได้อย่างชัดเจน รวมถึงซอฟต์แวร์ที่เป็นการประยุกต์หลักวิชา เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ในเชิงวิชาการ โดยต้องมีลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังนี้

(๑) การดำเนินงานโครงการที่มีลักษณะการพัฒนาซอฟต์แวร์โดยใช้ระเบียบวิธีเชิงตัวเลข (Numerical Method) หรือการดำเนินงานลักษณะ Engineering Design ซึ่งเป็นการปรับปรุงกระบวนการออกแบบโดยตรง

(๒) งานที่มีลักษณะการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง และพัฒนาในระดับแฟ้มข้อมูลต้นฉบับ (Source Code) เพื่อพัฒนาระบบการทำงานให้ดีขึ้น โดยมีการปรับปรุงระบบอย่างมีนัยสำคัญ

(๓) โครงการที่มีการเก็บข้อมูลเชิงประสิทธิภาพและประเมินผลเพื่อให้สอดคล้องกับงานวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี จะต้องแสดงให้เห็นชัดเจนว่าหลังจากการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและซอฟต์แวร์มาใช้พัฒนาแล้วระบบการทำงานดีขึ้นได้อย่างไร โดยต้องมีการปรับปรุงระบบหรือสำรวจความต้องการ รวมถึงแสดงผลลัพธ์หรือตัวชี้วัดที่ชัดเจน ซึ่งมิได้นำเข้ามาเพื่อทดแทนระบบเดิมเพียงอย่างเดียว

ทั้งนี้ผลลัพธ์ที่ได้จะต้องสอดคล้องลักษณะงานวิจัยและพัฒนา

๓.๒.๑๐.๒ รูปแบบของซอฟต์แวร์ (Software)

อาจจัดทำได้หลายรูปแบบ ทั้งที่เป็นรูปเล่ม หรือ สื่ออิเล็กทรอนิกส์

(๑) มีคำอธิบาย/ชี้แจงโดยชัดเจนประกอบผลงานนั้น เช่น คู่มือที่อธิบายการใช้งาน หลักการของวิธีการทำงานและหน้าที่ของซอฟต์แวร์ดังกล่าวอย่างละเอียดและชัดเจน เพื่อชี้ให้เห็นว่าเป็นผลงานที่ทำให้เกิดการพัฒนาและความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือเสริมสร้างความรู้ หรือก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสาขา วิชาหนึ่งๆ หรือหลายสาขาวิชาได้อย่างไร ในแง่ใด

(๒) ต้องผ่านการพิสูจน์ หรือแสดงหลักฐานเป็นรายละเอียดให้ครบถ้วนที่แสดงถึงคุณค่าของผลงานนั้นด้วย

๓.๒.๑๐.๓ การเผยแพร่ของซอฟต์แวร์ (Software)

มีหลักฐานการนำซอฟต์แวร์ไปใช้หรือประยุกต์ใช้อย่างแพร่หลายในวงวิชาการ หรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ต้องเผยแพร่สู่สาธารณชนมาแล้วไม่น้อยกว่า ๔ เดือน

๓.๒.๑๐.๔ ลักษณะคุณภาพของซอฟต์แวร์ (Software)

ระดับดี เป็นงานที่มีกระบวนการวิจัยทุกขั้นตอน ถูกต้องเหมาะสมตามระเบียบวิธีวิจัย ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการหรือนำไปประยุกต์ใช้ได้

ระดับดีมาก ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดี และต้อง

(๑) เป็นผลงานที่แสดงถึงการวิเคราะห์และนำเสนอผลเป็นความรู้ใหม่ที่ลึกซึ้งกว่างานเดิมที่เคยมีผู้ศึกษามาแล้ว

(๒) เป็นประโยชน์ด้านวิชาการอย่างกว้างขวาง หรือสามารถนำไปประยุกต์ได้อย่างแพร่หลาย

ระดับดีเด่น ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก และต้องได้รับการอ้างอิงและใช้งานอย่างกว้างขวางในวงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในระดับชาติ

๓.๓ ผลงานวิชาการรับใช้สังคม

๓.๓.๑ คำนิยามของผลงานวิชาการรับใช้สังคม

ผลงานวิชาการที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ส่งผลให้เกิดประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรมโดยประจักษ์ต่อสาธารณะ

ผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมต้องเป็นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นทางด้านใดด้านหนึ่ง หรือหลายด้านเกี่ยวกับ ชุมชน วิถีชีวิต ศิลปวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม อาชีพ เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง คุณภาพชีวิต หรือสุขภาพ หรือเป็นผลงานที่นำไปสู่การจดทะเบียนสิทธิบัตรหรือทรัพย์สินทางปัญญารูปแบบอื่นที่สามารถแสดงได้เป็นที่ประจักษ์ว่าสามารถใช้แก้ปัญหาหรือพัฒนาสังคม และก่อให้เกิดประโยชน์อย่างชัดเจน หรือสร้างการเปลี่ยนแปลงจากการตระหนักและการรับรู้ปัญหาและแนวทางแก้ไขของชุมชน

๓.๓.๒ รูปแบบของผลงานวิชาการรับใช้สังคม

จัดทำเป็นเอกสาร โดยมีคำอธิบาย/ชี้แจงโดยชัดเจนประกอบผลงาน เพื่อชี้ให้เห็นว่าเป็นผลงานที่ทำให้เกิดการพัฒนาเป็นประโยชน์ต่อสังคม มีความเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นและเกิดความก้าวหน้าทางวิชาการ

หรือเสริมสร้างความรู้หรือก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสาขาวิชาหนึ่งหรือหลายวิชา และสามารถนำไปอ้างอิงได้ โดยต้องปรากฏเป็นที่ประจักษ์ในประเด็นต่อไปนี้

(๑) การวิเคราะห์สภาพการณ์ก่อนการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

(๒) การมีส่วนร่วมและการยอมรับของสังคมเป้าหมาย

(๓) การออกแบบหรือพัฒนาหรือแนวคิดหรือกระบวนการที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนั้น

(๔) ความรู้หรือความเชี่ยวชาญที่ใช้ในการทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนั้น

(๕) การคาดการณ์สิ่งที่จะตามมาหลังจากการเปลี่ยนแปลงได้เกิดขึ้นแล้ว

(๖) การประเมินผลลัพธ์โดยการติดตามการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

(๗) การสรุปแนวทางการธำรงรักษาหรือการนำไปขยายผลหรือการปรับปรุงพัฒนา

ทั้งนี้นอกจากเอกสารแสดงผลงานดังกล่าวข้างต้นแล้ว อาจแสดงหลักฐานเพิ่มเติมอื่นๆ เกี่ยวกับผลงาน เช่น รูปภาพ หรือการบันทึกเป็นภาพยนตร์ หรือแถบเสียง หรือวีดิทัศน์ จดหมายยืนยันถึงผลประกอบการกำไรหรือความเอื้ออำนวยจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน หรือภาคประชาสังคม ที่ได้รับผลประโยชน์ประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้

๓.๓.๓ <u>การเผยแพร่ของผลงานวิชาการรับใช้สังคม</u>

ให้มีการเผยแพร่โดยการจัดเวทีนำเสนอผลงานในพื้นที่หรือการเปิดให้เยี่ยมชมพื้นที่ และจะต้องมีการเผยแพร่สู่สาธารณชนอย่างกว้างขวางในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่สอดคล้องกับผลงาน โดยการเผยแพร่นั้นจะต้องมีการบันทึกเป็นเอกสารหรือเป็นลายลักษณ์อักษรที่สามารถใช้อ้างอิง หรือศึกษาค้นคว้าต่อไปได้

๓.๓.๔ <u>ลักษณะคุณภาพของผลงานวิชาการรับใช้สังคม</u>

ระดับดี มีการรวบรวมข้อมูลและสารสนเทศที่ชัดเจน มีการระบุปัญหาหรือความต้องการโดยการมีส่วนร่วมของสังคมกลุ่มเป้าหมาย บุคลากรภาครัฐ หรือบุคลากรภาคเอกชน มีการวิเคราะห์หรือสังเคราะห์ความรู้ที่สามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น หรือทำความเข้าใจสถานการณ์ มีการถ่ายทอดผลงานทางวิชาการจนเกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นอย่างเป็นที่ประจักษ์หรือก่อให้เกิดการพัฒนาชุมชน สังคม องค์กรภาครัฐ หรือองค์กรภาคเอกชน

ระดับดีมาก ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดี และต้องสามารถนำมาใช้เป็นตัวอย่างในการแก้ไขปัญหาหรือทำความเข้าใจสถานการณ์ จนเกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นอย่างเป็นที่ประจักษ์ หรือก่อให้เกิดการพัฒนาสังคม องค์กรภาครัฐ หรือองค์กรภาคเอกชนอื่นได้ หรือก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบายในระดับจังหวัดหรือประเทศอย่างเป็นรูปธรรม

ระดับดีเด่น ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก และต้องส่งผลกระทบต่อสังคมอย่างกว้างขวาง เป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ หรือได้รับรางวัลจากองค์กรที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ เช่น UNESCO WHO UNICEF เป็นต้น

<u>หมายเหตุ</u> แนวทางการประเมินผลงานวิชาการรับใช้สังคม ให้คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการประเมินผลงานวิชาการรับใช้สังคมโดยใช้แนวทางการประเมินดังนี้

(๑) ประเมินจากเอกสารและหลักฐานประกอบการเสนอผลงาน

(๒) ประเมินจากหลักฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้อง หรือสารสนเทศจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๓) นอกจากการประเมินเอกสารและหลักฐานตามข้อ (๑) และข้อ (๒) แล้ว อาจประเมินจากการตรวจสอบสภาพจริงที่มีอยู่ในพื้นที่ร่วมด้วย ซึ่งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจะตรวจสอบด้วยตนเองหรือแต่งตั้งผู้แทนให้ไปตรวจสอบแทนก็ได้

ทั้งนี้ให้เน้นถึงการมีส่วนร่วมและการยอมรับของสังคมเป้าหมาย

๓.๔ ตำรา

๓.๔.๑ คำนิยามของตำรา

งานวิชาการที่ใช้สำหรับการเรียนการสอนทั้งวิชา หรือเป็นส่วนหนึ่งของวิชา ซึ่งเกิดจากการนำข้อค้นพบจากทฤษฎีจากงานวิจัยของผู้เขียน หรือความรู้ที่ได้จากการค้นคว้าศึกษามาวิเคราะห์ สังเคราะห์ รวบรวมและเรียบเรียง โดยมีมโนทัศน์ที่ผู้เขียนกำหนดให้เป็นแกนกลาง ซึ่งสัมพันธ์กับมโนทัศน์ย่อยอื่นอย่างเป็นระบบ มีเอกภาพสัมพันธภาพและสารัตถภาพตามหลักการเขียนที่ดี ใช้ภาษาที่เป็นมาตรฐานทางวิชาการ และให้ความรู้ใหม่อันเป็นความรู้สำคัญที่มีผลให้เกิดความเปลี่ยนแปลงต่อวงวิชาการ

เนื้อหาสาระของตำราต้องมีความทันสมัยเมื่อพิจารณาถึงวันที่ผู้ขอตำแหน่งยื่นเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ

ทั้งนี้ผู้ขอตำแหน่งจะต้องระบุวิชาที่เกี่ยวข้องในหลักสูตรที่ใช้ตำราเล่มที่เสนอขอตำแหน่งทางวิชาการด้วย

ผลงานทางวิชาการที่เป็น "ตำรา" อาจได้รับการพัฒนาขึ้นจากเอกสารคำสอนจนถึงระดับที่มีความสมบูรณ์ที่สุด ซึ่งผู้อ่านอาจเป็นบุคคลอื่นที่มิใช่ผู้เรียนในวิชานั้น แต่สามารถอ่านและทำความเข้าใจในสาระของตำรานั้นด้วยตนเองได้โดยไม่ต้องเข้าศึกษาในวิชานั้น

หากผลงานทางวิชาการที่เคยเสนอเป็นเอกสารประกอบการสอนหรือเอกสารคำสอนไปแล้ว จะนำมาเสนอเป็นตำราไม่ได้ เว้นแต่จะมีการพัฒนาจนเห็นได้ชัดว่าเป็นตำรา

๓.๔.๒ รูปแบบของตำรา

เป็นรูปเล่มที่ประกอบด้วยคำนำ สารบัญ เนื้อเรื่อง การอธิบายหรือการวิเคราะห์ การสรุป การอ้างอิง บรรณานุกรม และดัชนีค้นคำ ทั้งนี้ควรมีการอ้างอิงแหล่งข้อมูลที่ทันสมัยและครบถ้วนสมบูรณ์ การอธิบายสาระสำคัญมีความชัดเจน โดยอาจใช้ข้อมูล แผนภาพ ตัวอย่าง หรือกรณีศึกษาประกอบจนผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจในสาระสำคัญนั้นได้โดยเบ็ดเสร็จ ตามรูปแบบอย่างใดอย่างหนึ่งดังนี้

(๑) เป็นงานที่นักวิชาการเขียนทั้งเล่ม (Authored Book) คือ เอกสารที่ผู้เขียนเรียบเรียงขึ้นทั้งเล่มอย่างมีเอกภาพ มีรากฐานทางวิชาการที่มั่นคง และให้ทัศนะของผู้เขียนที่สร้างเสริมปัญญา ความคิด และสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการ

(๒) เป็นงานวิชาการบางบทหรือส่วนหนึ่งในตำราที่มีผู้เขียนหลายคน (Book Chapter) โดยจะต้องมีความเป็นเอกภาพของเนื้อหาวิชาการ ซึ่งผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจในสาระสำคัญนั้นได้โดยเบ็ดเสร็จในแต่ละบท และเป็นงานศึกษาค้นคว้าอย่างมีระบบ มีการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีวิทยาอันเป็นที่

ยอมรับจนได้ข้อสรุปที่ทำให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือนำไปประยุกต์ใช้ได้ กรณีที่ในแต่ละบทมีผู้เขียนหลายคน จะต้องระบุบทบาทหน้าที่ของแต่ละคนอย่างชัดเจน

๓.๔.๓ <u>การเผยแพร่ของตำรา</u>

เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังนี้

(๑) การเผยแพร่ด้วยวิธีการพิมพ์

(๒) การเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ เช่น การเผยแพร่ในรูปของซีดีรอม, E-Learning, Online Learning หรือ

(๓) การเผยแพร่เป็น E-book โดยสำนักพิมพ์ซึ่งเป็นที่ยอมรับ

การเผยแพร่ดังกล่าวจะต้องเป็นไปอย่างกว้างขวางมากกว่าการใช้ในการเรียนการสอนวิชาต่างๆ ในหลักสูตรเท่านั้น จำนวนพิมพ์เป็นดัชนีหนึ่งที่อาจแสดงการเผยแพร่อย่างกว้างขวางได้ แต่อาจใช้ดัชนีอื่นวัดความกว้างขวางในการเผยแพร่ได้เช่นกัน

ทั้งนี้ต้องได้รับการตรวจสอบและรับรองการเผยแพร่จากคณะกรรมการของส่วนงานหรือสถาบันทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชา

กรณีที่ได้มีการพิจารณาประเมินคุณภาพของตำราแล้วไม่อยู่ในเกณฑ์ที่คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการกำหนด การนำตำรานั้นไปแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มเติมเนื้อหาในตำราเพื่อนำมาเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการครั้งใหม่ สามารถกระทำได้ แต่ให้มีการประเมินคุณภาพตำราที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขนั้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง

๓.๔.๔ <u>ลักษณะคุณภาพของตำรา</u>

ระดับดี	มีลักษณะตามข้อ (๑) – (๔)
ระดับดีมาก	มีลักษณะตามข้อ (๑) – (๗)
ระดับดีเด่น	มีลักษณะตามข้อ (๑) – (๑๐)

ลักษณะที่แสดงคุณภาพของตำรา

(๑) มีเนื้อหาสาระทางวิชาการถูกต้อง และมีการอ้างอิงที่ชัดเจน

(๒) มีเนื้อหาสาระทางวิชาการที่เหมาะสมครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

(๓) มีการวิเคราะห์และเสนอความรู้หรือวิธีการที่ทันสมัยต่อความก้าวหน้าทางวิชาการเมื่อพิจารณาถึงวันที่ผู้ขอตำแหน่งยื่นเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการ

(๔) รูปแบบการนำเสนอมีเอกภาพและชัดเจน การใช้ภาษาและคำศัพท์ตามมาตรฐานวิชาการและมีความสม่ำเสมอในการเขียน (Consistency)

(๕) มีการสอดแทรกความคิดริเริ่มและประสบการณ์หรืองานวิจัยของผู้ขอตำแหน่งแสดงให้เห็นถึงความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน

(๖) สามารถนำไปใช้อ้างอิงหรือนำไปปฏิบัติได้

(๗) มีการกระตุ้นให้เกิดความคิดและการค้นคว้าต่อเนื่อง

(๘) เป็นงานบุกเบิกทางวิชาการ หรือมีการสังเคราะห์จนถึงระดับที่สร้างองค์ความรู้ใหม่

(๙) เป็นที่เชื่อถือและยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในระดับชาติ

(๑๐) เป็นที่เชื่อถือและยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในระดับนานาชาติ

๓.๕ หนังสือ

๓.๕.๑ คำนิยามของหนังสือ

งานวิชาการที่เกิดจากการค้นคว้าศึกษาความรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างรอบด้านและลึกซึ้ง มีการวิเคราะห์ สังเคราะห์และเรียบเรียงอย่างเป็นระบบ ประกอบด้วยมโนทัศน์หลักที่เป็นแกนกลางและมโนทัศน์ย่อยที่สัมพันธ์กัน มีความละเอียดลึกซึ้ง ใช้ภาษาที่เป็นมาตรฐานทางวิชาการ ให้ทัศนะของผู้เขียนที่สร้างเสริมปัญญาความคิดและสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการให้แก่สาขาวิชาหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง เนื้อหาของหนังสือไม่จำเป็นต้องสอดคล้องหรือเป็นไปตามข้อกำหนดของหลักสูตรหรือของวิชาใดวิชาหนึ่งในหลักสูตร และไม่จำเป็นต้องนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนในวิชาใดวิชาหนึ่ง

เนื้อหาสาระของหนังสือต้องมีความทันสมัยเมื่อพิจารณาถึงวันที่ผู้ขอตำแหน่งยื่นเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ

หากผลงานทางวิชาการที่เคยเสนอเป็นเอกสารประกอบการสอนหรือเอกสารคำสอนไปแล้ว จะนำมาเสนอเป็นหนังสือไม่ได้

๓.๕.๒ รูปแบบของหนังสือ

เป็นรูปเล่มที่ประกอบด้วย คำนำ สารบัญ เนื้อเรื่อง การวิเคราะห์ การสรุป การอ้างอิง บรรณานุกรม และดัชนีค้นคำ ที่ทันสมัยและครบถ้วนสมบูรณ์ โดยอาจมีข้อมูล แผนภาพตัวอย่าง หรือกรณีศึกษาประกอบด้วยก็ได้ ตามรูปแบบอย่างใดอย่างหนึ่งดังนี้

(๑) เป็นงานที่นักวิชาการเขียนทั้งเล่ม (Authored Book) คือ เอกสารที่ผู้เขียนเรียบเรียงขึ้นทั้งเล่มอย่างมีเอกภาพ มีรากฐานทางวิชาการที่มั่นคง และให้ทัศนะของผู้เขียนที่สร้างเสริมปัญญา ความคิดและสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการ

(๒) เป็นงานวิชาการบางบทหรือส่วนหนึ่งในหนังสือที่มีผู้เขียนหลายคน (Book Chapter) โดยจะต้องมีความเป็นเอกภาพของเนื้อหาวิชาการ ซึ่งผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจในสาระสำคัญนั้นได้โดยเบ็ดเสร็จในแต่ละบท และเป็นงานศึกษาค้นคว้าอย่างมีระบบ มีการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีวิทยาอันเป็นที่ยอมรับจนได้ข้อสรุปที่ทำให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือนำไปประยุกต์ใช้ได้ กรณีที่ในแต่ละบทมีผู้เขียนหลายคนจะต้องระบุบทบาทหน้าที่ของแต่ละคนอย่างชัดเจน

๓.๕.๓ การเผยแพร่ของหนังสือ

เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังนี้

(๑) การเผยแพร่ด้วยวิธีการพิมพ์

(๒) การเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น การเผยแพร่ในรูปของซีดีรอม

(๓) การเผยแพร่เป็น E-book โดยสำนักพิมพ์ซึ่งเป็นที่ยอมรับ

การเผยแพร่ดังกล่าวจะต้องเป็นไปอย่างกว้างขวางมากกว่าการใช้ในการเรียนการสอนวิชาต่างๆ ในหลักสูตรเท่านั้น จำนวนพิมพ์เป็นดัชนีหนึ่งที่อาจแสดงการเผยแพร่อย่างกว้างขวางได้ แต่อาจใช้ดัชนีอื่นวัดความกว้างขวางในการเผยแพร่ได้เช่นกัน

กรณีที่ได้มีการพิจารณาประเมินคุณภาพของหนังสือแล้วไม่อยู่ในเกณฑ์ที่คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการกำหนด การนำหนังสือนั้นไปแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มเติมเนื้อหาในหนังสือเพื่อนำมาเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการครั้งใหม่ สามารถกระทำได้ แต่ให้มีการประเมินคุณภาพหนังสือที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขนั้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง

๓.๕.๔ ลักษณะคุณภาพของหนังสือ

ระดับดี มีลักษณะตามข้อ (๑) – (๔)

ระดับดีมาก มีลักษณะตามข้อ (๑) – (๗)

ระดับดีเด่น มีลักษณะตามข้อ (๑) – (๑๐)

ลักษณะที่แสดงคุณภาพของหนังสือ

(๑) มีเนื้อหาสาระทางวิชาการถูกต้อง และมีการอ้างอิงที่ชัดเจน

(๒) มีเนื้อหาสาระทางวิชาการที่เหมาะสมครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

(๓) มีการวิเคราะห์และเสนอความรู้หรือวิธีการที่ทันสมัยต่อความก้าวหน้าทางวิชาการเมื่อพิจารณาถึงวันที่ผู้ขอตำแหน่งยื่นเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการ

(๔) รูปแบบการนำเสนอมีเอกภาพและชัดเจน การใช้ภาษาและคำศัพท์ตามมาตรฐานวิชาการและมีความสม่ำเสมอในการเขียน (Consistency)

(๕) มีการสอดแทรกความคิดริเริ่มและประสบการณ์หรืองานวิจัยของผู้ขอตำแหน่งแสดงให้เห็นถึงความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ

(๖) สามารถนำไปใช้อ้างอิงหรือนำไปปฏิบัติได้

(๗) มีการกระตุ้นให้เกิดความคิดและการค้นคว้าต่อเนื่อง

(๘) เป็นงานบุกเบิกทางวิชาการ หรือมีการสังเคราะห์จนถึงระดับที่สร้างองค์ความรู้ใหม่

(๙) เป็นที่เชื่อถือและยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในระดับชาติ

(๑๐) เป็นที่เชื่อถือและยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในระดับนานาชาติ

๓.๖ บทความทางวิชาการ

๓.๖.๑ คำนิยามของบทความทางวิชาการ

งานเขียนทางวิชาการซึ่งมีการกำหนดประเด็นที่ต้องการอธิบายหรือวิเคราะห์อย่างชัดเจน ทั้งนี้ มีการวิเคราะห์ประเด็นดังกล่าวตามหลักวิชาการ โดยมีการสำรวจวรรณกรรมเพื่อสนับสนุนจนสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ในประเด็นนั้นได้ อาจเป็นการนำความรู้จากแหล่งต่างๆ มาประมวลร้อยเรียงเพื่อวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ โดยที่ผู้เขียนแสดงทัศนะทางวิชาการของตนไว้อย่างชัดเจนด้วย

๓.๖.๒ รูปแบบของบทความทางวิชาการ

ประกอบด้วยการนำความที่แสดงเหตุผลหรือที่มาของประเด็นที่ต้องการอธิบายหรือวิเคราะห์ กระบวนการอธิบายหรือวิเคราะห์และบทสรุป มีการอ้างอิงและบรรณานุกรม ที่ครบถ้วนและสมบูรณ์

๓.๖.๓ การเผยแพร่ของบทความทางวิชาการ

เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังนี้

(๑) เผยแพร่ในรูปของบทความในวารสารทางวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูลที่ ก.พ.อ. กำหนด ทั้งนี้วารสารทางวิชาการนั้นอาจเผยแพร่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์ หรือเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์

(๒) เผยแพร่ในหนังสือรวมบทความในรูปแบบอื่นที่มีการบรรณาธิการโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชา (Peer Review) ประเมินคุณภาพ

เมื่อได้เผยแพร่บทความทางวิชาการตามลักษณะข้างต้นแล้ว การนำบทความทางวิชาการนั้นมาแก้ไขปรับปรุงเพิ่มเติมส่วนใดส่วนหนึ่งเพื่อนำมาเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ และให้มีการประเมินคุณภาพบทความทางวิชาการนั้นอีกครั้งหนึ่ง จะกระทำไม่ได้

๓.๖.๔ <u>ลักษณะคุณภาพของบทความทางวิชาการ</u>

ระดับดี (๑) เป็นบทความที่มีเนื้อหาสาระทางวิชาการที่ถูกต้องสมบูรณ์และทันสมัย และอาจสร้างความสนใจต่อสังคมทั่วไปได้ด้วย

(๒) แสดงการคิดค้นความรู้ หรือระบบ หรือกรรมวิธีใหม่ พร้อมแสดงการวิเคราะห์ที่เป็นระบบ

(๓) มีแนวคิดและการนำเสนอที่ชัดเจนเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ

ระดับดีมาก ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดี (ทุกข้อ) และมีลักษณะเพิ่มเติมทุกข้อดังนี้

(๑) มีการวิเคราะห์และสังเคราะห์เสนอความรู้หรือวิธีการที่ทันสมัยต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ

(๒) สามารถนำไปอ้างอิงหรือนำไปปฏิบัติได้

ระดับดีเด่น ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก (ทุกข้อ) และมีลักษณะเพิ่มเติมทุกข้อดังนี้

(๑) เผยแพร่ในวารสารที่อยู่ใน Q1 Top 10% ของฐานข้อมูล Scopus หรือ Scimago

(๒) มีลักษณะเป็นงานบุกเบิกทางวิชาการ และมีการสังเคราะห์จนถึงระดับที่สร้างองค์ความรู้ใหม่ (Body of Knowledge) ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

(๓) มีการกระตุ้นให้เกิดความคิดและค้นคว้าต่อเนื่อง เป็นที่เชื่อถือและยอมรับในวงวิชาการที่เกี่ยวข้องในระดับชาติหรือนานาชาติ

(๔) ได้รับการอ้างอิงหรือมีการนำไปปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

<u>สำหรับสาขาวิชาทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ให้ใช้ลักษณะคุณภาพดังนี้</u>

ระดับดี เป็นบทความทางวิชาการที่มีเนื้อหาสาระทางวิชาการถูกต้องสมบูรณ์และทันสมัย มีแนวคิดและการนำเสนอที่ชัดเจนเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ

ระดับดีมาก ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีและต้อง

(๑) มีการวิเคราะห์และเสนอความรู้หรือวิธีการที่ทันสมัยต่อความก้าวหน้าทางวิชาการและเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ

(๒) สามารถนำไปอ้างอิงหรือนำไปปฏิบัติได้

ระดับดีเด่น ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมากและต้อง

(๑) มีลักษณะเป็นงานบุกเบิกทางวิชาการและมีการสังเคราะห์จนถึงระดับที่สร้างองค์ความรู้ใหม่ (Body of Knowledge) ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

(๒) มีการกระตุ้นให้เกิดความคิดและค้นคว้าต่อเนื่อง เป็นที่เชื่อถือและยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในระดับชาติหรือนานาชาติ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๖๒

(ศาสตราจารย์ นายแพทย์บรรจง มไหสวริยะ)
รักษาการแทนอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหิดล

เรียน ☑ รองคณบดี ทุกฝ่าย
☑ ผู้อำนวยการสถาบันการแพทย์จักรีนฤบดินทร์
☑ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลฯ/ศูนย์การแพทย์ฯ/ศูนย์ต่าง ๆ
☑ หัวหน้าภาควิชา/กลุ่มสาขาวิชา/เลขานุการคณะฯ
☑ ผู้อำนวยการโรงเรียนแพทย์รามาธิบดี
☑ ผู้อำนวยการโรงเรียนพยาบาลรามาธิบดี
☑ หัวหน้าสำนักงาน/ฝ่าย/งาน/หน่วย
เพื่อ ทราบ

(ศาสตราจารย์คลินิก นายแพทย์พรชัย มูลพฤกษ์)
รองคณบดี ปฏิบัติหน้าที่แทน /
คณบดีคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี
28 ก.พ. 2562